

[Bernhard Baunsgaard.]

kan vi gøre gennem grundskatterne. Men det forudsætter så, som vi har sagt gang på gang, at man også vil vurdere landbrugsjorden efter dens værdi som landbrugsjord og beskatter den efter dens værdi som landbrugsjord og ikke beskatter landbrugsjord efter en beliggenhedsværdi, som man gør i øjeblikket.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal nok en gang fatte mig i korthed.

Om lovforslag nr. L 210 om udskrivningsprocenten skal jeg blot meddele, at pragtblomsten fra fremskridtspartiet, ændringsforslaget, kunne vi selvfølgelig have lyst til at stemme for som en gave til folket, men der er jo ikke meget ved at give en gave, hvis man skal trække det dobbelte ind igen. Derfor vil vi afholde os fra at støtte dette forslag, men stemme imod det.

Med hensyn til udligningsskatten ønsker vi den selvfølgelig, som det også fremgår af betænkningen, ophævet. Provenugevinsten ved denne udligningsskat er så problematisk, at jeg gad vide, om der i grunden i øjeblikket kommer en krone i kassen fra den. Den er særdeles snørklet og indviklet og uforståelig for mange. Derfor mener vi, at det er rimeligt på nuværende tidspunkt at afskaffe udligningsskatten.

Om L 233 og L 34 – henholdsvis stillet af SF og kommunisterne – som drejer sig om særlig indkomstskat på jord og fast ejendom, må vi da notere, at de to partier åbenbart er blevet såre moderate, meget mere moderate end jeg i alt fald havde forestillet mig de ville være i sådanne forslag. Nu er beskatningen af særlig indkomst jo et mægtigt område. Der er fremkommet mange synspunkter, der er stillet mange spørgsmål. Jeg tror, vi har en 1/2 m høj papirdyngede om dette spørgsmål. Derfor mener jeg, at de to forslag udmærket kan gå ind i bunken af forslag på dette område, og så må vi vel på et eller andet tidspunkt få taget alvorligt fat på, hvorledes vi løser disse problemer.

Jeg kan kun gentage, hvad vi hele tiden har sagt, at de reelle kapitalstigninger, altså de, der ligger ud over inflationsgevinsten på jord og fast ejendom, skal vi selvfølgelig beskutte. Jeg har hele tiden sagt: hvorfor kan vi ikke begynde med frigørelsesafgiften? Men man vil aldrig snakke om frigørelsesafgiften dér, hvor der virkelig er kapitalgevinster, 1 mill., 2 mill., 10 mill. og 40 mill. kr. til et enkelt menneske, som det stryger på disse områder. I stedet for

kerer man sig om den lille husmand, som tjener måske et par hundrede tusinde kroner.

Det var derudfra, vi skulle begynde, men det er, som om man er interesseret i at bevare denne fordel, disse mennesker ved byerne har. Jeg ved ikke, hvem det er, man skal beskytte dér; vi finder i al fald ingen grund til at beskytte disse formidable kapitalgevinster. Men de gevinster, der i øvrigt ligger ude omkring i landet, og som inflationen betinger, ønsker vi ikke at beskutte, lad mig bare sige det helt klart. Kunne vi blive enige om at tage et udgangspunkt dér, hvor de virkelig er, så kunne det være, vi kunne komme til at snakke. Men vel, jeg må henvise de to forslag til dyngen af alle de andre forslag, og lad os så se at komme i gang på et eller andet tidspunkt.

Så er der selvfølgelig forslag nr. L 82, som vi har anbefalet i betænkningen, for her beskutte man virkelig inflationen på aktier. Lad mig vende det om og sige: hvorfor skal vi modsætte os at gøre det attraktivt at investere i erhvervslivet? Som jeg sagde i går, har vi ikke anden vej i et privatkapitalistisk samfund end at gøre det attraktivt at investere i det private erhvervsliv. Der er ikke anden mulighed. Her gør man faktisk ved den beskatning, vi har, aktier til noget odiøst. Obligationer har hele tiden været noget mere seriøst, det kunne pæne folk beskæftige sig med. Aktier var sådan noget odiøst noget, som de griske, spekulanterne, beskæftigede sig med.

Jeg synes, det var på tide, at vi fik aktierne til at være noget seriøst og noget vigtigt for dansk erhvervsliv. Jeg synes da, det var vigtigt, at alle mennesker i Danmark interesserede sig for aktiemarkedet og interesserede sig for at købe aktier. Så kunne vi måske endda undgå i fremtiden at skulle snakke om alle disse sære forslag om økonomisk demokrati, for så løste dette problem sig helt af sig selv.

Mølgaard (DR):

Det er rart – men det er desværre alligevel lidt beskæmmende, at det er lidt uforpligtende i øjeblikket – at forskellige partier erklærer forståelse for, at der er et begreb, der hedder samfundsskabte værdier, som der nok må gøres noget ved. Men det må jo, som den tidligere ordfører nævnte det, konstateres, at der er et par partier, der har fremsat lovforslag, hvor det kan undre, at de er blevet så moderate, som de er blevet.